

לארבעים ותשע פנים של התורה, כמו כן כ"ח שהיא שמונה ועשרים, אהי"ה שהוא עשרים ואחת - הרי ארבעים ותשע, והכל יו"ד ה"א וא"ו ה"א, יהו"ה יו"ד ה"א וא"ו ה"א מ"ה, יהו"ה ד' עולה לארבעים ותשע. הלבוש של יו"ד - חסד, הלבוש של ה"א - גבורה, הלבוש של ו"ו - תפארת, הלבוש של ה"א - מלכות, נצח הוא הקשר שלו עם חסד. זהו שפתוב נעמות בימינך נצח. הוד, הקשר שלו גבורה, הצדיק, הקשר שלו העמוד האמצעי, שגוף וברית נחשבים לאחד. המלכות היא השלמות שלהם, היא שלמות העליונים והתחתונים.

בְּתָר עֲלִיּוֹן זוּהִי שְׁלֹמֹת שֶׁל חֲמִשִּׁים שְׁעָרֵי בֵּינָה, וְזֶהוּ שְׁלֹשׁ נִתְּן לְמֹשֶׁה, שְׁעָלָיו נֶאֱמַר נָתַב לֹא יָדְעוּ עֵיט, וְעָלָיו אָמְרוּ זְכוּרִים לְבָרְכָה, בְּמִפְלֵא מִמֶּה אֵל תִּדְרֹשׁ וְכוּ', מִשׁוּם שֶׁהוּא מְקוּר שְׁאִין לוֹ סוּף, וּבְמִקּוּר שְׁאִין לוֹ סוּף מִי יְכוּל לְהַשִּׁיג וּלְמַצֵּא לוֹ (סוף)?

קָם הַזֶּקֶן וְשָׂאֵל: וְלָמָּה נִקְשַׁר נֶצַח עִם חֶסֶד כְּמוֹ שֶׁבְּאַרְבֵּי נְעֻמֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה? אֵלָּא שֶׁמִּשׁוּם שֶׁבְּדוּרְעַ הֵימִין, אֵין בָּהּ אֵלָּא שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים, וְכֵן בְּשִׂמְלָל, וּמִשׁוּם כִּף נִקְשַׁר שׁוּק יְמִין, שִׁישׁ בָּהּ שְׁלֹשָׁה פְּרָקִים עִם דוּרְעַ יְמִין לְהַשְׁרֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן דוּרְעַ שְׂמָאל עִם שׁוּק שְׂמָאל לְהַשְׁרֹת בּוֹ ה"א, וְכֵן גּוֹף וּבְרִית הֵם ו' ו', וְשׁוּרָה בְּהֵם אֵ שְׁהִיא הָאֵם, וְנִצְעָו י"ג, וְא"ו, יו"ד שׁוּרִים בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַיָּדִים וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעוֹת שֶׁל הַרְגְלָיִם, מִשׁוּם שֶׁתְּחִלַּת הַשֵּׁם הַקְּדוֹשׁ מִתְחִילָה מְחַכְמָה שְׁהִיא בְּאֲצַבְעוֹת.

בְּתָר עֲלִיּוֹן שׁוּרָה כְּרָאשׁ הָאָדָם,

מ"ט אַנְפִּין דְּאֹרִייתָא, כְּגוֹנָא דָא כ"ח דְּאִיהוּ תְּמַנְיָא וְעֶשְׂרִין, אַהִי"ה דְּאִיהוּ כ"א, הָרִי מ"ט, וְכֹלָא יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, יְהו"ה, יו"ד ה"א וְא"ו ה"א מ"ה, יְהו"ה ד', סְלִיק מ"ט.

לְבוּשָׁא דְיו"ד חֶסֶד, לְבוּשָׁא דְה"א גְבוּרָה, לְבוּשָׁא דְו"ו תְּפָאֶרֶת, לְבוּשָׁא דְה"א מְלָכוֹת, נֶצַח קְשׁוּרָא דִילִיָּה חֶסֶד, הָדָא הוּא דְכְּתִיב (תהלים טז יא) נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח, הוּד קְשׁוּרָא דִילִיָּה גְבוּרָה, צְדִיק קְשׁוּרָא דִילִיָּה עֲמוּדָא דְאַמְצְעִיתָא, דְּגוֹף וּבְרִית חֲשְׁבִינָן חָד, מְלָכוֹת שְׁלִימוֹ דְלַהוֹן, אִיְהִי שְׁלִימוֹ דְעֲלָאִין וְתַתְּאִין.

בְּתָר עֲלִיּוֹן דָּא אִיְהוּ שְׁלִימוֹ דְחֲמִשִּׁין שְׁעָרֵי בֵּינָה, וְדָא אִיְהוּ דְלָא אֲתִיְהִיב לְמֹשֶׁה, דְעֲלִיָּה אֲתָמַר (איוב כא ז) נָתַיב לֹא יָדְעוּ עֵיט, וְעֲלִיָּה אָמְרוּ זְכוּרִים לְבָרְכָה בְּמוֹפְלֵא מִמֶּה אֵל תִּדְרֹשׁ וְכוּ', בְּגִין דְּאִיְהוּ מְקוּר דְלִית לִיָּה סוּף, וּבְמִקּוּרָא דְלִית לִיָּה סוּף מָאן יְכִיל לְאַשְׁגָּא וּלְאַשְׁכָּחָא לִיָּה (סיפא).

קָם סְבָא וְשָׂאֵל וְאֲמַאי אֲתַקְשַׁר נֶצַח עִם חֶסֶד כְּמָה דְאוּקִימָנָא נְעִימוֹת בִּימִינְךָ נֶצַח (תהלים טז יא), וְכֵן הוּד עִם גְּבוּרָה, אֵלָּא בְּגִין דְּדוּרְעָא יְמִינָא לֹא אִית בֵּיה אֵלָּא תְּלַת פְּרָקִין, וְכֵן בְּשִׂמְלָלָא, וּבְגִין דָּא אֲתַקְשַׁר שׁוּקָא יְמִינָא דְאִית בָּהּ תְּלַת פְּרָקִין עִם דְּרוּעָא יְמִינָא לְשְׂרִיא בֵּיה ה"א, וְכֵן דְּרוּעָא שְׂמָאלָא עִם שׁוּקָא שְׂמָאלָא לְשְׂרִיא בֵּיה ה"א, וְכֵן גּוֹף וּבְרִית אֵינּוֹן ו' ו', וְשְׂרִיא בְּהוֹן אֵ דְאִיְהִי אֵימָא, וְאֲתַעְבִּידוּ י"ג וְא"ו, יו"ד שְׂרִיין בְּעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דִּידִין וּבְעֶשֶׂר אֲצַבְעָאן דְּרַגְלִין, מִשׁוּם דְּאֲתַחְלְתָא דְשְׂמָא קְדִישָׁא מְחַכְמָה שְׂרִיא דְאִיְהִי בְּאֲצַבְעוֹן.

בְּתָר עֲלָאָה שְׂרִיא כְּרִישָׁא דְבַר נֶשׁ, דְתַמָּן

ששם המחשבה הנסתרת, וכמו שמחשבה היא סתומה, כף הוא נסתר, אין סוף נקרא מבפנים, כתר עליון מבחוץ, כתר הראש העליון, ארבע יסודות הגוף שבהם שורה יהו"ה, וזהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו, בראתיו זו הנשמה הקדושה, שהיא עולם המחשבה, וצרתיו זו רוח מדברת שממנה החיות (החיים) מדברות, עשיתיו זו הנפש, ששם עשיה, ששורה במקומים ארבעים ושמונה מצוות.

תקון עשרים ושש

בראשית, ברי"ת א"ש, ברית זה צדיק שנקרא כל, הקשר של כל איברי הגוף, ח' שהיא שמונה ימים, הם שעור של שבת, שהוא אלפים אמות לכל צד, לשמר בהם אות שבת. כמו כן הם שמונה ימים, התחום לקבל בהם אות ברית ולשמר אותו בהם, שלא נעשה באות הברית חלול. אמר רבי אלעזר: אבא, יום אחד הייתי הולך אני ורבי יוסי, ובא בנו של רב המנונא הנקן מאותו העולם בדמות של העולם הזה, והודפן לנו בדרך כמו שמחמר עם שני חמורים, ושאלנו, מה זה את שבתתי תשמרו ומקדשי תיראו? ואמר הוא דברים פנים, אבל עם כל זה רציתי לשמע מפיו. אמר לו: בני, ודאי שברית שקולה לשבת, ומשום זה (בראשית ירא שבת וכו').

תקון עשרים וארבעה

בראשית, יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהיה ירא, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמו שצריך שמירת הברית, שלא יכניסנה לרשות זרה, כמו כן צריך אדם שמירת

מחשבה סתימאה, וכמה דמחשבה איה סתימא, כן איהו סתים, אין סוף אתקרי מלגאו, כתר עלאה מלבר, כתרא דרישא עלאה, ארבע יסודין דגופא בהון שריא יהו"ה, ודא איהו כל הנקרא בשמי ולכבודי בראתיו וצרתיו אף עשיתיו (ישעיה מג ז), בראתיו דא נשמתא קדישא דאיהי עולם המחשבה, וצרתיו דא רוח ממלא דמיניה חיוון (ג"א חיון) ממלליו, עשיתיו דא נפש דתמן עשייה, דשריא ברמ"ח פקודין. (דף טט ע"א).

תקונא עשרין ותלת

בראשית ברי"ת א"ש, ברית דא צדיק, כל אתקרי, קשורא דכל אברין דגופא, ח' דאיהו תמנא יומין, אינון שעורא דשבת, דאיהו תרין אלפין אמין לכל סטר, לנטרא בהון אות שבת, פגוונא דא אינון תמנא יומין תחום לקבלא בהון אות ברית, ולנטרא ליה בהון, דלא אתעביד באות ברית חלול.

אמר רבי אלעזר אבא יומא חד הוינא אזלי אנא ורבי יוסי, ואתא בריה דרב המנונא סבא מההוא עלמא, בדיוקנא דהאי עלמא ואזדמן לן בארחא פגוונא דמחמר בתרין חמרין, ושאיילנא (ג"א ושאל לן) מאי את שבתותי תשמורו ומקדשי תיראו (ויקרא יט ג), ואמר איהו מילין שפירין, אבל עם כל דא בעינא למשמע מפומך, אמר ליה ברי בודאי ברית איהו שקיל לשבת, ובגין דא (בראשית ירא שבת וכו').

תקונא עשרין וארבע

בראשית יר"א שב"ת, (ובה) שבתותי תהא דחיל, יר"א תור"ה, יר"א ברי"ת, כמה דצריך נטירו דברית, דלא יעול ליה ברשו נוכראה, פגוונא דא צריך בר נש נטירו דשבת, דלא לאפקא מרשות היחיד ויעול ברשות